خبر

مردم منتظر سبد کالا نباشند

● **باشگاه خبرنگاران:** سبد کالا این روزها در بی‌خبری مطلق به سر می‌برد، گویی دولت اعتبار لازم را برای اجرای آن ندارد. یک منبع آگاه در گفت‌وگو با باشگاه خبرنگاران جوان، درخصوص توزیع سبد کالا در سال جاری گفت: درحال حاضر دولت اعتبار لازم را برای ارائه سبد کالا ندارد.

مرضیه شاهدایی معاون وزیر نفت شد

● **ایرنا:** مرضیه شاهدایی که پیش‌تر از این مدیر طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی بود، به‌عنوان معاون وزیر نفت در امور پتروشیمی و مدیرعامل‌شرکت ملی پتروشیمی منصوب شد. بیژن نامدار زنگنه، وزیر نفت در جلسه عصر روز یکشنبه خود با اعضای هیأت‌مدیره شرکت ملی صنایع پتروشیمی، مرضیه شاهدایی را به‌عنوان مدیرعامل جدید این شرکت منصوب کرد. شاهدایی در حالی به‌جای «عباس شعری مقدم»، مدیرعامل پیشین این شرکت قرار گرفت که تابستان امسال برای نخستین‌بار به‌عنوان یکی از اعضای هیأت‌مدیره شرکت ملی صنایع پتروشیمی جایگزین «محمدحسن پیوندی» شد.

بویینگ به دنبال قراردادهایی با ایران

● **ایرنا:** معاون شرکت مشاوره هواپیمایی «آویاتس» با تأکید بر رقابت شرکت‌های «بویینگ» و«ایرباس» گفت: احتمال دارد که شرکت آمریکایی بویینگ به آرامی به دنبال بستن قراردادهایی با ایران باشد. به گزارش پایگاه اینترنتی رادیوی ملی آمریکا (ان پی آر)، بویینگ پیش از پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۹۷۹ در ایران بزرگ‌ترین تأمین‌کننده هواپیماهای غیرنظامی برای این کشور بود و با وجود تیرگی روابط دو کشور، ایران از آن زمان تاکنون به استفاده از این هواپیماها در چند دهه گذشته ادامه داده است. این پایگاه خبری در گزارشی به شرح زیر نوشت: به‌عنوان بخشی از توافق هسته‌ای اخیر و برداشته‌شدن تحریم‌ها، بویینگ یک‌بار دیگر مجاز است که به ایران هواپیما بفروشد و ایران نیز به شدت خواستار نوسازی هواپیماهای تجاری خود است. هفته گذشته ایران برنامه اولیه‌ای برای خرید ۱۱۸ هواپیما از شرکت «ایرباس» مستقر در فرانسه در قالب قراردادی به ارزش حدود ۲۷میلیارد دلار اعلام کرد. بااین‌حال، «گوردون جاندرو»، سخنگوی شرکت بویینگ می‌گوید: اگر بنا باشد به شرکت‌های تأییدشده ایرانی هواپیما بفروشیم، گام‌های مختلفی وجود دارد که باید برداشته شود، اما فعلا به ارزیابی شرایط ادامه می‌دهیم. آدام پیلارسکی، معاون رئیس شرکت مشاوره هواپیمایی «آویاتس» می‌گوید که احتیاط شرکت بویینگ در زمینه هرگونه قراردادی با ایران کاری عقلانی است. وی افزود: موضوعات حقوقی پیچیده مختلفی وجود دارد که وکلا باید آنها را بررسی کنند. براساس این گزارش، شرکت‌های بویینگ و ایرباس در سطح جهانی برای فروش هواپیما رقابت دارند، اما پیلارسکی می‌گویدکه دلیلی برای هراس بویینگ از شکست در بازار ایران وجود ندارد. درعین‌حال معاون شرکت آویاتس تأکید کرد: طبیعی است هر کشوری که می‌خواهد هواپیما خریداری کند از برگ شرکت‌های دیگر برای چانه‌زنی بر سر قیمت در قرارداد استفاده کند و محتمل است که بویینگ هم‌اکنون بی‌سروصدا به دنبال قرارداد با ایران باشد. معاون شرکت مشاوره‌ای آویاتس تأکید کرد: بسیار تعجب خواهم کرد اگر ایران فقط از شرکت ایرباس هواپیما خریداری کند و از بویینگ هیچ هواپیمایی نخرد. این امر برای من شگفتی بزرگی خواهد بود و اصلا منطقی نیست. از سوی دیگر، «ریچارد ابولافیا» (Aboulafia) از تحلیلگران شرکت مشاوره هواپیمایی «تیل گروپ» می‌گوید: حتی اگر بویینگ، هواپیمایی به ایران نفروشد، این شرکت می‌تواند از راه دیگری پول زیادی به‌دست آورد؛ بسیاری از این جت‌های قدیمی ایران که هنوز در ایران از آن استفاده می‌شود به‌شدت نیازمند قطعات یدکی بویینگ و تعمیر و نگهداری هستند.

مذاکره با ۶ کشور برای ساخت و خرید سهام پالایشگاه نفت خام

● **شانا:** مدیرعامل شرکت ملی مهندسی و ساختمان نفت ایران از مذاکره با شش کشور مالزی، اندونزی، آفریقای جنوبی، سیرالئون، برزیل و هند برای مشارکت در ساخت و خرید سهام پالایشگاه‌های نفت خام خبر داد. حمید شریف رازی با بیان اینکه با مالزی در ساخت یک پالایشگاه نفت با ظرفیت پالایش روزانه ۲۵۰هزار بشکه با ۳۰ درصد سهام، مشارکت داریم، گفت: شرکت مالزیایی درصدد توسعه پالایشگاه در قالب پتروپالایشگاه است و تا حدودی با اهداف ما متفاوت است، ازاین‌رو دراین‌باره به‌زودی یک هیأت مذاکره‌کننده به منظور چگونگی ادامه کار، به ایران خواهد آمد. وی افزود: شرکت ملی مهندسی و ساختمان نفت ایران با کشورهای دیگری از جمله اندونزی، آفریقای جنوبی، سیرالئون، برزیل و هند مذاکراتی برای ساخت پالایشگاه داشته است، به‌عنوان مثال قرار است در ۴۰ درصد سهام یک پالایشگاه ۳۰۰هزار بشکه‌ای در اندونزی مشارکت داشته باشیم، مدیرعامل شرکت ملی مهندسی و ساختمان نفت ایران ادامه داد: همچنین برزیل در مذاکرات انجام‌شده تمایل خود را برای مشارکت ایران در ساخت یک پالایشگاه نفت در آن کشور و واگذاری بخشی از سهام آن به ایران ابراز کرده است.

یک تحلیل نهادی

چرا رشد اقتصادی ترکیه متوقف شد

دارون عجم‌اوغلو . مراد اوجار

اقتصاد ترکیه، در دهه‌های اخیر، فرازوفرودهای بسیاری را تجربه کرده است. ترکیه در پی عملکرد ضعیف اقتصادی همراه با عدم‌توازن‌های شدید در دهه ۱۹۶۰ و بحران مالی کمرشکن در سال ۲۰۰۱، پنج سال (۲۰۰۶-۲۰۰۲) از رشد اقتصادی سریع و افزایش تولید ناخالص داخلی سرانه به‌میزان تقریبا شش درصد- بالاترین نرخ رشد از دهه ۱۹۶۰ تاکنون- بهره‌مند بوده است. این رشد بالای اقتصاد ترکیه، با تحولات ساختاری، رشد بهره‌وری و گسترش سطح فعالیت‌های اقتصادی، هم از نظر جغرافیایی و هم اجتماعی، همراه بوده است. از حدود سال ۲۰۰۷ به بعد، رشد اقتصادی این کشور به‌طور قابل‌توجهی کاهش یافته و رشد بهره‌وری در تمام زمینه‌ها راکد باقی مانده است.

چه اتفاقی برای اقتصاد ترکیه افتاده است؟

اولین توضیحی که به ذهن خطور می‌کند این است که تجربه ترکیه نمونه‌ای دیگر از چرخه‌های فراز و فرود معروف در اقتصادهای نوظهور است. ما در سال ۲۰۱۵ این دیدگاه را براساس تحلیل تحولات نهادی این کشور رد کرده‌ایم. فراز و نشیب اقتصاد ترکیه در دوران معاصر، منعکس‌کننده این است که درست پس از بحران مالی سال ۲۰۰۱، بهبودی در کیفیت نهادهای سیاسی و اقتصادی ترکیه ایجاد شد اما از سال ۲۰۰۷ به بعد، سقوط فلاکت‌باری در کیفیت این نهادها رخ داده است.چرا ترکیه بهبود نهادی استثنایی را از سال ۲۰۰۱ آغاز کرد؟ مجموعه‌ای از عوامل در این تحول نقش داشته‌اند که بخشی از آن، داخلی و بخشی خارجی هستند. بحران مالی سال ۲۰۰۱، نظام سیاسی محافظه‌کار و ضعیف ترکیه را مجبور کرد اصلاحات ساختاری نسبتا رادیکالی را بپذیرد که توسط صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی به این کشور تحمیل شده بود.این اصلاحات، تورم مزمن ترکیه را تحت‌کنترل درآورد؛ کسری بودجه را کاهش داد، به فرایند بودجه‌ریزی نظم داد و فرایند تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری را به نهادهای مستقل واگذار کرد. به‌علاوه، فرایند ارائه خدمات عمومی توسط دستگاه‌های فاسد و بدنام اجرائی را شفاف کرد. این اقدامات اصلاحی با تحولات عمده سیاسی تقویت شد. تحولات اعمال‌شده توسط دولت و نظارت حزب عدالت و توسعه به قیمومیت نظامیان که از زمان شکل‌گیری جمهوری ترکیه در عرصه سیاست این کشور پیشتاز بودند، پایان داد. اصلاحات سیاسی همراه با تحولات اقتصادی سبب رونق بنیادین اقتصاد این کشور شد. گرم‌شدن روابط ترکیه و اتحادیه اروپا و شکوفایی این امید در میان مردم ترکیه که پیوستن به اتحادیه اروپا امری دست‌یافتنی است، به اصلاحات شتاب بخشید. فرایند پیوستن ترکیه به اتحادیه اروپا، نه‌تنها اهرم نهادی قدرتمندی را برای اصلاحات در حوزه سیاسی و شیوه حکمرانی این کشور فراهم‌کرد، بلکه وعده عضویت ترکیه در اتحادیه اروپا، مشروط به تداوم اصلاحات اقتصادی و سیاسی شده بود.تحلیل ما از عامل اصلی رشد اقتصادی بالا در دوره ۲۰۰۲-۲۰۰۶ بر حدس و گمان‌هایی استوار است و نمی‌توان با اطمینان در این مورد صحبت کرد که آیا این رشد چشمگیر پنج‌ساله، انعکاسی از تحولات نهادی بود یا فاز اول از چرخه متعارف فراز و فرود اقتصادی. با وجود این، شواهد زیادی دلالت بر این دارند که ماهیت رشد اقتصادی در این دوره، متفاوت از دوره پیش و پس از آن است.

عکس: Reuters

بهره‌وری (بر اساس بهره‌وری کل عوامل تولید) در فاصله سال‌های ۲۰۰۲-۲۰۰۶، در مقایسه با دوران قبل و پس از آن بسیار بالا بوده و عدم‌توازن‌های فلاکت‌بار کلان اقتصادی دهه ۱۹۹۰ نیز کاهش پیدا کرده بود. حدود نیمی از رشد بهره‌وری در دوران رونق، به علت افزایش کارایی بوده است. در عین حال نسبت سرمایه‌گذاری خصوصی به تولید ناخالص داخلی (حدود ۲۲ درصد) در مقایسه با مقادیر پایین آن در دهه ۱۹۹۰ (حدود ۱۷ درصد) به نحو قابل‌توجهی افزایش یافته بود.گسترش بنیان‌های اقتصادی ترکیه در دوره ۲۰۰۲- ۲۰۰۶، به اندازه افزایش نرخ رشد حائزاهمیت است. تسریع آهنگ رشد اقتصادی ترکیه، ناشی از شکل‌گیری بنگاه‌های جدید بوده است. به‌علاوه، در این دوره، بهبود شاخص‌های بهداشت و درمان و افزایش سطح آموزش در میان گروه‌های فقیر و محروم جامعه ترکیه مشهود بوده و رونق اقتصادی از طریق افزایش اشتغال، رشد درآمد و کاهش چشمگیر نابرابری تقویت شده است.روند مثبت رشد اقتصادی ترکیه می‌توانست ادامه یابد؛ ولی از سال ۲۰۰۷ به بعد، این کشور با مشکل کاهش آهنگ رشد مواجه شده است. در تغییر روند رشد اقتصادی ترکیه عوامل مختلفی نقش داشته است؛ از جمله رشد پایین سرمایه‌گذاری و بهره‌وری، همراه با وخیم‌شدن جریان ورود سرمایه به این کشور.

معکوس‌شدن اصلاحات

چرا بهبود کیفیت نهادی در ترکیه متوقف شد؟ و چرا نرخ رشد اقتصادی کاهش یافت و کیفیت رشد تغییر کرد؟ ما معتقدیم تحولات نهادی از حوزه‌های سیاسی سرچشمه گرفته است.

حزب عدالت و توسعه که در ابتدا حامی آزادسازی اقتصادی بود، به‌محض اینکه به اندازه کافی قدرتمند شد، از مشی قبلی خود عقبگرد کرد. این حزب به‌علت تضعیف احزاب مخالف و کاهش توان نظامیان قدرت گرفت. به‌تدریج که کنترل عملی و قانونی کادر رهبری حزب عدالت و توسعه تقویت شد، فساد و خودکامگی و تصمیم‌گیری‌های غیرقابل‌پیش‌بینی نیز افزایش یافت.به‌علاوه، مذاکرات ترکیه با اتحادیه اروپا با بن‌بست مواجه شد که این امر هم به تضعیف گرایش این حزب در پیشبرد روند اصلاحات منجر شد و حمایت از تحولات نهادی را، که در بین بخش نسبتا درخور توجهی از جمعیت ترکیه شکل‌گرفته بود، کم‌رنگ کرد.سقوط کیفیت نهادهای اقتصادی عقب‌گرد سیاسی را به دنبال داشت. روند اصلاحاتی که توسط صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی آغاز شده بود، به‌تدریج معکوس‌شد. چارچوب سیاست‌گذاری مبتنی بر قوانین و مقررات، به سیاست‌گذاری‌های موردی براساس صلاحدید دولت تبدیل شد.قانون ارائه خدمات دولتی که در سال ۲۰۰۲ تحت فشار صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی و با هدف کنترل فساد اعمال شد، به‌خوبی این برگشت روند اصلاحات نهادی را نشان‌می‌دهد. با ازمیان‌برداشتن موانع نسبتا مهم بر سر فعالیت‌های فسادآمیز توسط کادر رهبری حزب عدالت‌وتوسعه، فعالیت‌ها و خدمات بسیاری از شمول این قانون مستثنا شدند. افزایش فساد فقط به قانون ارائه خدمات دولتی محدود نشد و به لایه‌های عمیق‌تر اقتصاد ترکیه نیز نفوذ کرد. با کاهش قدرت نهادهای مستقل، تنظیم مقررات و قوانین مالیاتی به‌طور فزاینده‌ای سلیقه‌ای شد. باوجود رونق اقتصادی و افزایش مخارج دولت که می‌توانست به تحرک اقتصادی منجر شود، چارچوب‌های کلان اقتصادی وخیم‌تر شد و این وخامت به‌ویژه در دوره ۲۰۱۰-۲۰۱۱ در نرخ بهره نزدیک‌به‌صفر یا منفی انعکاس یافت. رشد اقتصادی پایین، سبب بروز کسری بودجه و نرخ تورم بالا (ولی تک‌رقمی) شد که به‌طور قابل ملاحظه‌ای از نرخ تورم شرکای تجاری ترکیه بالاتر بود.در این تحلیل نمی‌توان به‌طور قطع بر رابطه علّی میان بهبود نهادی و رشد اقتصادی تأکید کرد و شناخت علل دوره رونق استثنایی ترکیه در سال‌های ۲۰۰۲-۲۰۰۶ به تحقیقات بیشتری نیازمند است. مطالعه نقش اهرم‌های مختلف داخلی و خارجی مؤثر در روند سریع اصلاحات در کشوری با عملکرد نهادی ضعیف، تجربه مفیدی برای اقتصادهای مشابه است. بدون شک، چشم‌انداز اصلاحات نهادی و رشد اقتصادی در ترکیه مبهم است؛ اما این احتمال وجود داردکه اقتصادهای نوظهور دارای نهادهای ضعیف، در دوره رشد اقتصادی، بتوانند برای اجرای اصلاحات سریع نهادی گام‌های جدی بردارند. فرایند تحولات نهادی در ترکیه، در اثر بروز بحران اقتصادی درسال ۱۹۹۰ آغاز شد. در چنین شرایطی، انتخاب‌های محدودی پیش‌روی نخبگان سیاسی، که رؤیایی جز علاج بیماری‌های نهادی این کشور نداشتند، قرار گرفت؛ ولی بهار اصلاحات نهادی در ترکیه دیری نپایید و ظاهرا نظام سیاسی این کشور در حال تبدیل‌شدن به یک حکومت استبدادی و تک‌حزبی است. باوجود احتمال توقف اصلاحات اقتصادی و سیاسی، دریچه‌های فرصت برای اقتصادهای نوظهور وجود دارد و توقف تحولات نهادی توسط حزب عدالت و توسعه بعد از سال ۲۰۰۷، نتیجه قطعی جریان اصلاحات نبود. وجود جامعه مدنی قدرتمند، رسانه‌های مستقل و آزاد، نهادهای قضائی مستقل و بی‌طرف، و احزاب مخالف فعال و معتبر در پارلمان- عواملی که در ابتدای دهه ۲۰۰۰ در ترکیه وجود نداشت اما در بسیاری از کشورهای آمریکای لاتین و آسیا وجود دارد- می‌تواند مانع از توقف یا بازگشت اصلاحات شود.

مترجم: محبوبه جهادی، دانشجوی دکترای علوم اقتصادی دانشگاه مازندران

گذر

مبلغ عیدی کارمندان دولت مشخص شد

● **پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری:** هیأت دولت در جلسه خود به ریاست حجت‌الاسلام‌والمسلمین حسن روحانی رئیس‌جمهوری، پاداش پایان سال ۱۳۹۴ (عیدی) کارکنان دولت را مبلغ ثابت شش‌میلیون و ۸۸۰هزار ریال تعیین کرد. در این جلسه که عصر یکشنبه برگزار شد، دستگاه‌های اجرائی موضوع قانون خدمات کشوری و قانون محاسبات عمومی کشور، نیروهای مسلح، نیروی انتظامی و قوه قضائیه و سایر دستگاه‌های اجرائی مشمول قوانین خاص مجاز هستند به کارمندان خود (رسمی، ثابت، پیمانی، خرید خدمت، قراردادی و موقت)، اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی و قضاتی که به طور تمام وقت اشتغال به کار دارند، مبلغ ثابت شش‌میلیون و ۸۸۰هزار ریال به نسبت مدت خدمت تمام وقت در سال ۱۳۹۴ به‌عنوان پاداش آخر سال (عیدی) در بهمن‌ماه سال جاری از محل بودجه مصوب دستگاه‌های اجرائی پرداخت کنند. همچنین میزان عیدی بازنشستگان، مستمری‌بگیران، حقوق وظیفه ازکارافتادگی و حقوق وظیفه وارث مستخدمین متوفای مشمول صندوق‌های بازنشستگی و صندوق معذوریت و ازکارافتادگی جهاد کشاورزی، صندوق‌های بازنشستگی نیروهای مسلح و نیروی انتظامی و سایر صندوق‌های بازنشستگی و نیز شهدا و جانبازان ازکارافتاده کلی مبلغ ثابت شش‌میلیون و ۸۸۰هزار ریال خواهد بود که از محل بودجه مصوب صندوق بازنشستگی ذی‌ربط قابل پرداخت است.

شرکت اماراتی خواستار اجاره ۳۵ هواپیما به ایران شد

● **تسنیم:** مدیرعامل یک شرکت اجاره‌دهنده هواپیما در امارات گفت: این شرکت انتظار دارد ایرلاین‌های ایرانی برای تأمین نیاز خود و تا دریافت هواپیماهای خریداری‌شده از ایرباس از این شرکت هواپیماهای جدید اجاره کنند. به گزارش پایگاه خبری عربین بیزنس، مدیرعامل شرکت دوبی ائروسپیس انترپرایز، یکی از معدود شرکت‌های اجاره‌دهنده هواپیما در منطقه حاشیه خلیج‌فارس گفت که انتظار دارد ۳۰ تا ۳۵ هواپیمای دیگر به فهرست فعلی ۹۷ هواپیمای درخواستی از این شرکت اضافه شود که به‌ویژه این سفارش‌ها از ناحیه ایران خواهد بود.

رفع تحریم‌ها کافی نیست

حسین ساسانی
تحلیلگر مهندسی پایدار

توسعه صنعتی یک مفهوم ذهنی است و با الگوهای رفتاری انسان‌ها سر و کار دارد و زمانی توسعه پایدار در صنعت افزایش می‌یابد که مدل‌های ذهنی و خصوصیات رفتاری افراد تغییر کند و باورهای کهنه و کج‌اندیشی‌ها از ذهن یک جامعه و افراد آن برود؛ بنابراین توسعه پایدار صنعتی با رشد صنعتی متفاوت است و متأسفانه آنچه در کشور اتفاق افتاده، چه در زمان تحریم‌ها و چه در زمانی که تحریمی در کار نبوده است، رشد صنعتی مقطعی است. با این اوصاف نباید انتظار داشت که با برداشته‌شدن تحریم‌ها توسعه پایدار در صنعت روی دهد. آنچه در سال ۱۳۹۵ روی خواهد داد، افزایش تحرک صنعتی و رفع مشکلات نقدینگی صنعت است. برای رسیدن به توسعه پایدار صنعتی باید این ویژگی‌ها را در جامعه داشته باشیم.

● توسعه پایدار صنعتی، زمانی در یک سرزمینی تبلور می‌یابد که وقتی به آنجا قدم می‌گذاریم، تحت‌تأثیر انرژی، اشتیاق و اعتماد مردم عادی به آینده کشورشان قرار گیریم. این باور که فردا می‌تواند بهتر از امروز باشد، باید در «جامعه متعهد به توسعه پایدار صنعتی» موج زند؛ ضمن آنکه هرکسی برای ساختن آینده‌ای بهتر خود را مسئول بداند و هر کاری که از دستش برمی‌آید، انجام دهد. طبیعی است که این روح تأثیرگذار، موتور اصلی تحرک و پویایی صنعت است.

● ارزش‌های بنیادی و باورهای اخلاقی در رگ و پی جمع عظیمی از مردم «جامعه متعهد به توسعه پایدار صنعتی»، نهادینه است. ارزش‌هایی مانند نوبودن و نوشدن در تمامی سطوح «جامعه متعهد به توسعه پایدار صنعتی» پی‌ریزی می‌شود و ایده نوشدن، عامل اصلی آفرینش فرهنگ تلقی می‌شود.

● در یک «جامعه متعهد به توسعه پایدار صنعتی»، داشتن ثروت ارزش تلقی می‌شود و مظاهر مال و دارایی از منزلت بالایی برخوردار است؛ به‌عبارت‌دیگر ثروت نماد ارزش است و معنای این جمله آن است که داشتن سرمایه و مال و اموال، ناپسند نیست و ضرورتی ندارد که کسی ثروت خود را پنهان کند.

● در یک «جامعه متعهد به توسعه پایدار صنعتی»، وظیفه راهبران و سطوح بالای مدیریت اجرائی، تدارک انرژی و فراهم‌کردن منابع و امکانات نیست؛ بلکه وظیفه آنان آزادکردن انرژی جامعه و افراد آن در راستای دستیابی به خواسته‌ها و آمال انسانی است؛ دراین‌صورت است که افراد جامعه می‌توانند خود را با پیچیدگی‌های جامعه و تغییرات روزافزون جامعه جهانی انطباق دهند. این فرایند، یعنی فرایند انطباق، سبب می‌شود تا «جامعه متعهد به توسعه پایدار صنعتی» دارای جهت‌گیری روشن به آینده باشد و آرزوهای خود را در افق‌های دوردست ترسیم کند.

● مردمان یک «جامعه متعهد به توسعه پایدار صنعتی» دارای خودآگاهی هستند؛ یعنی توانایی تشخیص و درک حالات روحی، احساسات و عواطف و انگیزه‌های خود و نیز تأثیر آن بر دیگران از طریق افزایش اعتمادبه‌نفس، خودارزیابی واقع‌گرایانه و خودانتقادی را دارند و دارای خودنظمی و انضباط کاری هستند؛ به این معنی که توانایی کنترل یا تغییر مسیر تمناها، خواسته‌ها، حالات روحی مخرب، تأمل در داوری و تفکر قبل از اقدام را با احساس ارزشمندی و اصالت، پذیرفتن ابهام و آمادگی برای تغییر، به‌کار می‌گیرند.

● در یک «جامعه متعهد به توسعه پایدار صنعتی»، چهار عامل اطلاعات، انگیزه، سرمایه‌گذاری و نوآوری با یکدیگر آمیخته می‌شود و راه بر پیشرفت بشریت هموار می‌شود و جالب اینکه این چهار عامل در سراسر تاریخ رمز ترقی و پیشرفت بوده است. تلفیق این عوامل معمولا حاصل نمی‌شود؛ مگر اینکه بستری مناسب در باورها و اعتقادات مردم در حوزه‌هایی که مورد بحث قرارگرفته، به وجود آید.

● نوع‌دوستی اشخاص باوجود نیت‌های خیری که در آن است، برای آسایش مردم و ثروتمندکردن جامعه انسانی در اولویت اول و برای دنیای بشریت در نگاه کلان‌تر، کافی نیست. آنچه اشخاص با کمال مباهات انجام می‌دهند، باید سرمشق شرکت‌ها، بنگاه‌های بزرگ اقتصادی و دولت قرار گیرد.

● جوامع متعهد به توسعه پایدار صنعتی در حال تولد، نیازمند راهبرانی هستند که دوراندیش باشند تا آنها را به سرمنزل مقصود برسانند و تفاوت این راهبران با سایر راهبران گذشته در این است که این‌بار، بیشتر راهبران باید از درون دانشگاه توسعه پایدار صنعتی و از بستر کسب و کار قد برافرازند، نه از درون دولت و دستگاه دولتی.

● در جامعه‌ای که به توسعه پایدار صنعتی متعهد نیست، معمولا خوبان اعتقاد راسخ خود را به تعالی بشریت از دست داده‌اند و حال آنکه به آن آکنده از شور و شوق هستند. نظام توسعه پایدار صنعتی‌ای که در آن مردم از شبکه‌های مشترک و اتکا به یکدیگر بهره‌مند هستند، می‌تواند توسعه پایدار صنعتی جامعه را افزایش دهد؛ در غیراین‌صورت ظهور فردگرایی خام و جامعه‌ای که هرکس به فکر خویش است، توسعه پایدار صنعتی را تنزل می‌دهد و جامعه را با بحران‌های متوالی مواجه می‌کند.